

Özay Karakuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.2.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlayacağım

çekil git başımdan vicdansız
beni bana bırak ağlayacağım
ümidimi çaldın en adi hırsız
beni bana bırak ağlayacağım

istemem sen dahil hiç kimseden
bir zerre yardım ağlayacağım
yakmadan canımı kestirmeden
bir miktar masum ağlayacağım

yaşlarım yağmur oluncaya dek
bardaktan boşalacak ağlayacağım
sen artık pis elini üzerimden çek
durdukca kan kusacak ağlayacağım

Özay Karakuş

Alda Gel

ne kadar mutluydum sevgilim yanımda sen varken
umutsuzluğu ektin yüreğime giderken
bekliyorum o gün kararından dönerken
götürdüğün yarım kalan anıları alda gel

ben gün gün sana hasret çekerken
yüreğime binbir özlem ekerken
kafan hafif tam şekerken
bari pekmezde reçelde balda gel

ayrılık sevilene kolay bilirim ama erken
hemde ben seni böyle mecnun severken
ellerim duada ya RAB kavuştur derken
bir sürpriz yap kiliti at kapıyı çalda gel

karanlığa bürüdüñ dünyamı sebepsiz neden
suçum ne sevgili söyle kırdım mı seni bilmeden
affettirecekse beni sana bir demet yasemen
çok özel en güzel hayallere dalda gel

ben her gece hayalini düşlerime sararken
düşlerim gördünüz mü yarı diye sorarken
yeniden kavuşmak için sana çareler ararken
kahveler içip baktığım falda gel

cismini hafızamdan silemiyorum fikren
ismini dilimden düşürmüyorum zikren
her daim her yerde seni anarken
sende her gece uykusuz kalda gel

kayboldun ansızın maviye çalan gözlerimden
bir tarifi olmayan sızı sardı beni dizlerimden
çok şey anlar seviyorsa sevgili sözlerimden
biraz gayret et birgün de leyla şirin olda gel

yanan her lambanın ışığında senin gölgen
ben unutamıyorum sen unuttuysan hadi göster varmı belgen
benim sevgim yüreğimde sende kalbinse en hassas bölgen
elini koy üstüne ortada değil az biraz sol da gel

ey sevdiğim seven seni sevgili gibi severken
gözlerin gözlerimi gözbebeklerine sorgusuz hapsederken
ben kalbinin zindanlarına faili meçhul delilsiz giderken
suçlu olduğuma dair en ufak bir kanıt bulda gel

oldumu şimdi bu ayrılık ben alev alev yanarken
sevgilerin pınarında ölesiye aşkına doyasıya kanarken
güç yetiremez hiçbir kuvvet buna imkan yok sanarken
ne olur sevgili sende ben gibi ümitlerle dolda gel

hangi seven mutlu olur ki sevilen sözden cayarken
ben sana doruklara ulaşmış zirvede bir sevgi duyarken

tamda mecnunun ferhatın tahtına adaylığını koyarken
sende sevgiyi anlatan destanda öyküde masalda gel

-----münhasıran

Özay Karkuş

Alda Git

sensiz başkasında aşk-u muhabbet aramadan
şu fani dünyada devr-u afet saramadan
kakül bırakıp zülfün telini taramadan
uzat pansuman pamuğu ellerini yolda git

tıkanmadan kalp kapakçığım nefessiz kalmadan
ahr-i aleme hab-ı derun dalmadan
beni azap kapısında ecr-i zulme salmadan
onca günahıma bence sevap olda git

nabız atışlarım son deminde gel durmadan
ayrılık okları aşkımızı hedefte vurmaktan
her vakit senli benli hayal kurmadan
bir leyl-ü beka yanımda kalda git

ne yapar bu aczi gönül sen olmadan
vazgeçermi sanırsın aşkın ömrü dolmadan
ahengim bozulmadan rengim solmadan
sevgimize bir ayar bulda git

sevgilim iki gözüm sel olup akmadan
gizlice kapattım evvel cemaline bakmadan
nar-ı cehennem bedenimi yakmadan
gözyaşınla bedenimi ıslatda git

çok seviyorum seni zira hiç usanmadan
haykırıyorum aşkımı cihana hiç utanmadan
sada etme güruh-u dide-i kem uyanmadan
usul usul saçlarımı sev okşada git

seni ne kadar sevsem az bilirim noksan
sensiz yapamam asla olurum viran-ı yeksan
çekilirmi güzelim bu hayat sen yoksan
kalalım yekpare beni de yanına alda git

-----münhasıran

Özay Karakuş

Alem Yüzüme Tükürsün

ağzımda besmelem
duamda şükürsün
senden vazgeçersem
alem yüzüme tükürsün

kalbimde mabedim
miracım namazımsın
sen benim ibadetim
en büyük sevabımsın

elimde tesbihim
dilimde zikrimsin
aldığım abdestim
alnımda secdemsin

gözümde kıblem
tarafım yönümsün
içimde vesvesem
ihlasım özümsün

-----münhasıran

Özay Karakuş

Anıları Kalbe Sığırdık

ne kadar sevdamız solsada
gönüллерi doldurduk
sonu hüsrân ayrılık olsada
engelleri kaldırdık

sevgimizi bir anda bitirsekte
saygıyı hizaya getirdik
aşkıımızı zamansız yitirsekte
nefreti temize çıkardık

gözlerimiz sabahı bulsada
yaşını yanaklara yağdırdık
sözlerimiz duygusuz kalsada
anıları kalbe sığırdık

Özay Karakuş

Anlatabilsem

bir zalimin beni yaktığını
bana acı dert kattığını
bunları sonunda anladığımı
birde şu gönlüme anlatabilsem

beni seviyor sandığımı
bile bile ona kandığımı
ateşler içinde yandığımı
birde şu gönlüme anlatabilsem

bir mutluluk tatmadığımı
huzur ile yatmadığımı
onu kalbimde tutmadığımı
birde şu gönlüme anlatabilsem

o zalimin çekip gittiğini
bırakıpta beni terkettiğini
bu aşkın bende de bittiğini
birde şu gönlüme anlatabilsem

-----münhasıran

Özay Karakuş

Asrın Aşk Mektubu

EY SEVDİĞİM! BİLİYORMUSUN SENİN O GİDİŞİN PASLI BİR NAMLUDAN TETİK
ZORUYLA ÇIKAN, MİKROBU KIRILMAMIŞ BİR MERMİ MİSALİ SAPLANMIŞTI
GÖGSÜME.....
AMA SUŞTUM TEHDİT ETTİM YÜREĞİMİ KONUŞMAMASI İÇİN
GÖZÜMÜ KORKUTTUM AGLAMASIN DİYE YAD YÜZLERE BAKMASIN GÖNÜL KOYMASIN
DİYEREK KÖR ETTİM SEVDAMIN GÖZLERİNİ
ELLERİMİ KELEPÇELEDİM SENDEN GAYRI TENLERE DOKUNMASIN SENDEN
GAYRISININ SAÇLARINI OKŞAMASIN DİYE.....KULAKLARIMI TIKADIM HER TÜRLÜ
SÖZE SENDEN O İKİ SİHİRLİ KELİMEYİ DUYANA KADAR...
-*ÖLMEYECEĞİM SENSİZ DUDAKLARIMIZ KAVUŞMADAN-*

HALA MUHAFAZA EDİYORUM YANAKLARIMA YETİM BIRAKTIĞIN BUSELERİ
ANILARA YENİDEN SENARYOLAR YAZIYORUM
RÜYALARIMIN BAŞROLÜNDE HER DAİM SENİ OYNATIYORUM
AYRILIĞIN ACISI BENİ YİNE DERİNDEN VURUYOR
BEYNİM YİNE OSCAR`A ADAY HAYALLER KURUYOR
-*ÖLMEYECEĞİM SENSİZ KALPLERİMİZ BULUŞMADAN-*

HALA YAKTIĞIN ATEŞ YÜREĞİMDE YANGINA SEBEBİYET VERİYOR
BEN YİNE VAR OLAN YOKLUGUNUN YOK OLAN VARLIĞIMIN KASELER DOLUSU AĞIZ
DOLUSU ZEHRİNİ AKITMAKTAYIM CİĞERLERİME... DAMARLARIMDAN BEYNİME GİDEN
SEVDA YOLUNA VARABİLMEK İÇİN YÜREĞİMİN GÜZERGAHINDA SEYRETMEKTEYİM
VE BİR İSSİZ ÇÖL RÜZGARİ BİR DELİCE BORAN MİSALİ ESMEKTEYİM
GÖNLÜNÜN KİYILARINA ULAŞABİLMEK İÇİN
-*ÖLMEYECEĞİM SENSİZ GÖZLERİMİZ KONUŞMADAN-*

HALA SEVİNÇLERİNİN GÖZYAŞI MENDİLİMDE DAMLA DAMLA
İÇİME YOKLUGUN DOLUYOR HER KATLAŞIŞIMDA
CANIM YANIYOR BEBEGİM` `ANNESİZLİĞE ALIŞMAYA ÇALIŞAN ÖKSÜZ BİR BEBEK
GİBİ
ELİNDEN OYUNCAĞI ALINMIŞ BİR MASUM ÇOCUK MİSALİ
KALBİM NAMAZA DURMUŞ, GÖNLÜM İSYANLARDA
...GÜNAHA GİRİYORUM BİLİNÇ ALTINDA....

GEL, GEL BE ARTIK BİR TANEM!
YORGUN YÜREĞİMİN DİNLENECEĞİ BİR GÖNÜL PALAS`I YOK SENDEN BAŞKA
ARTIK DAYANMAYA ALIŞMIŞLIĞIM TÜKENMEK, BİTMEK ÜZERE
ÇARESİZLİK; DÜŞÜNCELERİMDE UMUTSUZLUGUN GÖLGESİ GİBİ
ZAVALLI KALBİM HAYKIRIŞLAR İÇİNDE ÇİRPİNMAKTA, YAŞLI GÖZLERİM AYDINLIK
BAKIŞLARDA KARANLIKLARLA PENÇELEŞMEKTE
ZİHNİM HALA ALGILAYAMADIĞI GÜZEL GEÇMİŞİMİN SORGUSUNDA VE BEDENİM
HİŞŞETTİĞİ
SOĞUGUN, YORGUNLUĞUN, AĞRILARIN, ACILARIN VE SANCILARIN VERMİŞ OLDUĞU
KARARSIZLIK KABİLİYETİNİN KORKUSUNDA... ANLAYACAGIN YEŞİL GÖZLÜM;
SENSİZLİĞİN ACISI BUGÜNDE DAMARLARIMA ENJEKTE EDİLİYOR HER
DEFA.....BİR DEĞİL....BİN.... DEFA....

AMA ÖLMEYECEĞİM BİLESİN ÖLMEYECEĞİM SENSİZ İPEK YÜZLÜM...
SEVDANIN PINARINDA AŞKIN ŞARABINI KANA KANA İÇMEDEN,
ZİL ZURNA SARHOŞ OLUP KENDİMDEN GEÇMEDEN ÖLMEYECEĞİM.....

HALİS ZONGULDAK KÖMÜRÜ KARASI, YALNIZLIĞA MEYİLLİ GECELERDE SENSİZLİĞİN

TACİZİNE UĞRADIM DEFALARCA....AMA BUNA RAĞMEN BİLMEDİĞİM BİR
YERDE BİLDİĞİM
SEVDİĞİM BİRİSİN OLDUĞUNUN,FARKINDA OLMAKSIZIN, BİLE BİLDİĞİM
BİLİNMEYENLERİN ARASINDA DAHİ TEK BİLDİĞİM SENİ HALA SEVDİĞİMİ BİLMEMDİ
SERÇE YÜREKLİM.....

DİNLE SEVDİĞİM! KALP ATIŞLARIMIN ZİKRİNİ DİNLE
RUHUNDA DUY BENİ,YÜREĞİNE KUNDAKLA GÖZBEBEKLERİMİ
SOYKIRIĞA UGRAT EBEDİYEN SİL AŞKIN TARİHİNDEN BENLİĞİMİ
YAKIP YAGMALA,VİRANEYE ÇEVİR GÖNÜL BAHÇEMİ
AMA ASLA SENSİZ ÖLMEMİ İSTEME.....
ÖLDÜRMEYECEĞİM İÇİMDEKİ SENSİZLİĞİ...SENLE ÖLMEDEN

SENSİZLİĞİN ARKADAŞI OLMAKTANSA,SENİLİĞİN ESİRİ OLMAK
YALNIZLIK DENİZİNDE YOL ALMAKTANSA RUHUNUN DERİNLİKLERİNDE
SENİ SEVDİĞİMİ TÜM DÜNYAYA HAYKIRARAK,ÇIRPINA ÇIRPINA
BOGULMAK İSTİYORUM AŞKIN GİRDABINDA

CİNAYETE KURBAN GİDİYOR UMUTLARIM FAİLİ MEÇHUL DUYGULARDA
SANIK DURUMUNA DÜŞTÜM DELİLSİZ YARGILANIYORUM
DİLİM İSYANLARDA,SÖZLERİM İNFAZDA,HER KELİMEDE AYRI AYRI DAVA AÇILYOR
GÖNLÜMÜN MAHKEMESİNE
SAVUNMA YAPAMAYACAK KADAR SAVUNMASIZIM
İTİRAZ ETMEYİ AKLIMA BİLE GETİRMİYORUM
BİR AN EVVEL MAHKUM OLMAK KALBİNİN ZİNDANLARINA ATILMAK,
ŞONSUZA DEK ORDA KALMAK ORADA YAŞAMAK İSTİYORUM
ÖLMEYECEĞİM SENSİZ..... DUALARIM YERİNİ BULMADAN.....

SANA OLAN AŞKIM ERGENLİĞİNİ ÇOKTAN BİTİRDİ
EN OLGUN DÖNEMİNDE HATTA KEMALE ERDİ
ŞİMDİ DAHA ÇOK DAHA CESUR SEVİYORUM SENİ
KORKMUYORUM BİR AN OLSUN ÖLMekten
TEK KORKUM SENSİZ ÖLMEK VARSAYIMLARI ÜZERİNE
BERABERE BİLE KALMAK İSTEMİYORUM NE KADAR KORKSAMDA
BU KORKUMU EZE EZE YENECEĞİM,HAKLİ BİR GALİBİYET EDİNECEĞİM
DEDİM YA..... ÖLMEYECEĞİM SENSİZ.....

ÇANIM SEVGİLİM; SANA OLAN AŞKIMI FERHAT BİLSE
ŞÜPHE EDERDİ SEVGİSİNDEN,VAZGEÇERDİ BELKİDE ŞİRİNDEN
MECNUN BU DENLİ SEVEMEZDİ LEYLA`YI ÇANI GÖNÜLDEN
KEREM BAŞINI TAŞLARA VURURDU BENİM YÜZÜMDEN
AŞKIMIN BÜYÜKLÜĞÜNE İNANMIYORSAN GELDE OKU AŞKIMI GÖZÜMDEN
ÖLMEYECEĞİM SENSİZ.....YEMİN ETTİM CAYARMIYIM SÖZÜMDEN

GÜLÜM; DÜN OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE YÜREK YİNE YARALI,YİNE KARALI YİNE SENSİZ

DİL YİNE SÖZSÜZ YİNE SESSİZ YİNE SENSİZ.....GÖZ YİNE NEMLİ YİNE FERSİZ YİNE
SENSİZ
DUDAKLAR YİNE KURU YİNE BÜKÜLMÜŞ YİNE ÖPMEDEN YOKSUN YİNE BUŞESİZ
YİNE SENSİZ.....BAKIŞLAR YİNE MUTSUZ YİNE UMUTSUZ YİNE ÇARESİZ YİNE
KİMSESİZ
.....YİNE SENSİZ.....

BENSE BİR BÜTÜN OLARAK SENSİZ YAŞAMDAN VE HAYATTAN BIKMIŞ VE USANMIŞIM
.....ARTIK SENSİZ OLMAKLA NEFESSİZ KALMAK ARASINDAKİ MANADAR
BENZEŞMENİN SERZENİŞLERİNDEYİM.....

bir gün bitecek bu hasret biliyorum ve bekliyorum
okşayışlarının esiri olmaya devam edeceğim
lakin o ana kadarki olmayışların ürkütüyor beni
her saniye düşüncelerin kararsızlığa, umutların karamsarlığa dönüştüğü zaman dilimleri
yaşıyorum.....

düşüncelerimin kararsızlığı sana olan sevdamin büyüklüğümü
sana olan çılgıncasına özlemin gözlerimdeki bütünlüğümü
bilemiyorum.umutların karamsarlığı sana bir an kavuşma arzusu mu yoksa yokluğunun
yüreğimde parelenmiş;
korkarcasına,ürperircesine saygın ve sancılı feryadının
haykırırcasına,bağırircasına,çağırircasına tutkusunun
zihinsel ve bedensel içe vurumunun,dışa vurumunun
kapalı veya na açıkça bir ifadesi mi anlamıyorum.....

...her şeye rağmen ölmeyeceğim sensiz; sensizlik başımdan savuşmadan
O kadar yorgunum ki sensizliğin yüreğimdiki vurgunluğu tüm düşüncelerimi allak
bullak etmeye yetiyor
bakışlarımın mutsuz durgunluğu ve tebessümlerimin kırgınlığı,
ağlamaklı gözlerimin suskun yılgınlığı birde baş belası bu soğuk algınlığı seni aklımdan
çıkarmama engel olmuyor....

sensiz ağlamayı çoktan umutmuşum,gülmeyi ise sahte mizahlarda arıyorum.özüm yok
perişanım,sözüm yok boş lisanım

eksikliğini yüreğimde hep hissettim hala hissetmekteyim
cismini hafızamda şekillendirip hayallerimde resmetmekteyim
hep o devasa kavuşma anının hayalindeyim,meyalindeyim

zikrettiğim heceler manasız,kendi kendime zifrettiğim geceler
merhamet özürlü sevdiceyim!

ama ölmeyeceğim sensiz.....sevgin damarlarıma ulaşmadan...

Ben hala yalnızlığın çeşmesinden sensizliği içiyorum,içmeye devam edeceğim; ağızda
çalkalayıp sana kavuştuğum gün aşk ateşi kusacağım avuçlarına

Yokluğunun acısını yüreğimde hissede hissede,çeke çeke
varlığına bir adım daha yaklaştığımın tezindeyim..

Umutlarımın kaybolduğu her anda varlığının bilincine vararak ümidimi
buldum,tazeledim her daim; göz yaşı pınarımı kuruttum sevgimin üstüne yağmur
yağmasın aşk ateşim sönmesin diye

Rüyalarla bezedim hayallerle süsledim sevdami; damarlarıma saldım kanımda
yüzdürdüm,sana olan çılgınca sevgime sardığım özlemimi

Sensiz talan edilen gönül bağında artık çiçekler açmıyor
ruhum hastalıklı hala karantinada,bitkisel hayatı yaşıyorum
bitkilerden ve senden uzakta.....

Seni dolaştırıyorum vücudumun her bir yanında; hücrelerime hapsettim seni,iradem her
konuda idaresini yitirmiş bir konumda,sensiz depremle yerle bir olmuş taşınmaz koca
bir enkazım.....gel.....gel....harcımı yeniden kar, temelimi yeniden at beni yeniden inşa
et bebeğim.....

.....ölmeyeceğim.....sensiz....ellerin tenime dokunmadan....

Ekseni etrafında dönüyor duygularım koordinatsız,umutlarım paralel düşüyor
hayallerime dört mevsim zamansız

Sensiz gönül sözlüğünde aşkın tarifi yok,imla hatası bulmak mümkün,olası sorulara
verecek hiç bir cevabım yok ne kadar
aşkın dersine çalışmış olsam da,sensiz sevgilerin sinyali zayıf
her ne kadar frekansı doğru yazsam da kalbimde tek bir kıpırdanma yok sevgiye
dair.....anlaşılan yönü tutturamıyorum
yada aşkın kablosunu fişten çekmişler.....

.....ölmeyeceğim sensiz sevgim kalbine oturmadan....

Ultrasonda gördükleri sevgim sezaryanla doğum yapıyor sensizlik hastanesinde.....
feryadım yankılanıyor bütün koridorlarda,taş kalpli bir doktorun ameliyat masasında
kobay olarak kullanılıyorum,...

aşka saygısı olmayan tüm insanlar mezarımı kazmış ölmemi bekliyorlar...ama
bilmiyorlar ki benim kalbim sende atıyor...

...bilmiyorlar ki ölmeyeceğim sensiz.....

Sensiz geçen zaman içimdeki sana olan özlemi sana olan hasreti sana olan yangını
daha da körüklüyor,,,

Gel, gel artık kollarım hep açık,sonuna kadar; sarılmanı bekliyor göğsüm,gizlediğin
gizlerle sensiz günlerin bende bıraktığı derin izlerle bekliyor....

Seni bir gün değil,seni bir hafta değil,seni bir ay değil,seni bir yıl değil,seni bir ömür
değil seni mahşere kadar seveceğim...

sanmaaaa..... seni mahşerden sonrada seveceğim.....

ne zaman dersengi aç kollarını sana döneceğim,o zaman
dizlerinde yatıp kollarında öleceğimmmmm....

DEDİM YA! HER SÖYLÜYÖRÜM YA!
.....ÖLMEYECEĞİM SENSİZ....

.....münhasıran.....

Özay Karakuş

Aşk_u Zarıma

neymiş efendim tek başına gidecekmış daha önce gitmişmiş
ne yapalım yani gittiysen gittin.....hem kendin söylüyorsun daha önce diye....artık
öncesi yok....sonrası var aşkım...

önce seni kıskanan bu denli seven biri yoktu bunu bildiğini sanıyordum...yoksa
yanılıyormuyum....inşALLAH yanılmıyorumdur....

artık seninde dediğin gibi biz bir elmanın iki yarısıyız hemde ortadan ikiye
ayrılmamış....biz bir bedende iki kol iki ayak iki göz..alt ve üst olmak üzere iki dudak ve
o beden sol yanında
iki kalp iki kalpte bir yürek o yürekte iki can tek ruh ve tek sevda değilmiyiz..

ki ben seni karşılıksız ki ben seni ayrılıksız ki ben seni böyle kızıl ötesi...mor ve ötesi
severken sen beni düş sokağı
sakinleri gibi göremezsın.....görmemelisin....

eğer sana bir neden var iken sesimi yükseltirsem en alçak seviyelerde bilki bu sana
olan aşkımin zirvesinde olduğumdandır....

ben gözlerime perdeyi çoktan çekmişim sesini duyduğum andan beri...hımm deyişin
yokmu alamıyorum kendimi senden geri....

tavrın cisminden çok öte cisminse melekler modunda
içtenliğin sesini bastırıyor isminse her daim tlf kodunda

yalanım yok defalarca aşık oldum sevdim sevildim...
ama inan bana inan bana inan sende tattığım sende bulduğum
sende gördüğüm mutluluğu sevgiyi özlemi saygıyı hattı babında kıskançlığı ve
hepsinden önemlisi bu olguları bir bütün içerisinde birleştiren kişiyi yüceleştiren
insanlığı hiç kimsede ama kimsede tadamadım bulamadım yaşamadım
yaşayamadım.....

huzurunda sana tşk etmek istiyorum bana bunu yaşattığın için
.....teşekkür ediyorum kahve gözlüm.....

aslında kahve rengini hiç sevmezdim ve asla derdim...ama şimdi anlıyorumki büyük
konuşmamak lazımmış....
lakin yinede büyük konuştuğum için şükrediyorum RABbime
çünkü bana ceza değil ödül verdiği için....kahve rengini bana sevdirdiği için....seni bana
verdiği için.....

RABbimin büyüklüğü bir kez daha su götürmez aşikar.....nerden nereye sen nerde
doğmuşsun ben nerde aklına gelirmiydi sen seksek oynarken ya da aklıma gelirmiydi
ben sokak arasında top oynarken sana yazılanın ben bana yazılanın sen olduğu.....
Kader ne güzel şey yaa...

Özay Karakuş

Az Kaldı

acılarımız bitecek
gözyaşımız denecek
bu beden sana dönecek
kavuşmamıza az kaldı

kötü günlerimiz bitecek
umutlarımız yeşerecek
dertlerimiz sona erecek
buluşmamıza az kaldı

renk gelecek solan gülüme
yazlar kamp kuracak gönlüme
beraber gideceğiz ölüme
koşacağız az kaldı

bir yeşil bahardan
baharda açan goncadan
sevginin sevdalı pınarından
taşacağız az kaldı

Özay Karakuş

Azraile Söz Verdim

YETER ZALİM ARTIK SENİ ÇEKEMEM
UĞRUNA ÇANIM VERDİM FAZLA VEREMEM
BU SON GÖRÜŞÜM SENİ BİR DAHA GÖREMEM
AZRAİLE SÖZ VERDİM ÖLÜMLE EVLENİYORUM

BİLMEDİN KIYMETİMİ HİÇ BİR ZAMAN
SENİN YÜZÜNDEN OLDUM PERİŞAN
YAKINDA YAPACAĞIM BİR NİŞAN
AZRAİLE SÖZ VERDİM ÖLÜMLE EVLENİYORUM

İSTERDİM Kİ BU AŞK BİTMESİN SÜRSÜN HATASIZ
AMA OLMADI AYRILDIK SESSİZ SEDASIZ
ELVEDA DİYORUM SANA SON KEZ VEDASIZ
AZRAİLE SÖZ VERDİM ÖLÜMLE EVLENİYORUM

SEVMEMİŞSİN BENİ GÖNÜLDEN BİR GÜN
BU HAYAT BANA ŞANKİ CEZA ŞANKİ SÜRGÜN
YAKINDA YAPACAĞIM BİR DÜĞÜN
AZRAİLE SÖZ VERDİM ÖLÜMLE EVLENİYORUM

-----münhasıran

Özay Karakuş

Beni Hatırla

ıstırap ve çile içinde
düşersen birgün derde
bulursan kırık bir kalp
bıraktığın son yerde
işte o zaman beni hatırla

görürsen bir berduş
hemde büsbütün sarhoş
gülümsüyorsa bomboş
için de olursa bir hoş
işte o zaman beni hatırla

kuytu bir köşede
karanlık bir gecede
dilindeki son hecede
kalırsan işkencede
ne olur hep beni hatırla

gördüğün her yatırda
tut ismimi hatırda
bak ne diyorum sana
bu en son satırda
ALLAHından bul beni hatırla

Özay Karakuş

Bir Adım Yar Bir Adım Yara

meyletmişim bir ahu zara
açtırmışım bile ayan yara
bağlamışım umudum zara
atmışım yek gelmiş yara

leylim beka hep zifr_i kara
bir adım kala düşerim yara
kaderim yeksan baht_u kara
bir adım yar bir adım yara

çığırırım bir giryan_ı nara
çıkır yolum her yanı yara
alırım sokarım siryanı nara
bir yanı kan bir yanı yara

Özay Karakuş

Bir Başına

haykırışım sessiz
kalp atışım nefessiz
kalmışım sensiz
bir başına çaresiz

bırakmamışsın bir iz
gidişin esrarengiz
ararım seni sensiz
bir başına kimsesiz

dünyam güneşsiz
günüm neşesiz
yarınlar sensiz
bir başına ümitsiz

sitemlerim dilsiz
gözyaşıım selsiz
tükenmişim sensiz
bir başına sevgisiz

Özay Karakuş

Bir Kansıza Kanarsın

derdimsin dermanımsın
harımsın harmanımsın
sevdiğim sevdalımsın
niye böyle yaparsın

yanlış yola saparsın
bir kansıza kanarsın
alev alev yanarsın
beni çok ararsın

bakmazlar yüzüne
inanmazlar sözüne
geri dön özüne
gel bırakma beni

tacımsın tahtımsın
kaderimsin bahtımsın
yeminimsin ahtımsın
niye böyle yaparsın

yanlış yola saparsın
bir kansıza kanarsın
alev alev yanarsın
beni çok ararsın

uyarsın ellere
düşersin dillere
nazar değer gözlere
gel bırakma beni

Özay Karakuş

Bir Kefen Giyemedim

bu akşam giderken karanlık caddelerde
gözyaşımla aktı yine sensiz kalamadım
hep izini aradım aradım cansız maddelerde
sinmedimi kokun hiç bir yere; bulamadım

kalakaldım bir soğuk kaldırım üstünde
dondum sanki o an bir adım atıp inemedim
bıraktın kimsesiz nefessiz beni; küstünde
senden sonra o eve bir daha dönemedim

ay beklemedi beni zamansız yıldızlar söndüde
yağmurlar boşaldı fırtınalar koptu; gidemedim
hep seni düşündüm saatler geçti zaman döndüde
inan sensiz çaresiz ümitsiz sabahı edemedim

sırılsıklam oldu vücudum üşümedim yinede
şikayet etmedim lanet olsun sana diyemedim
sıkıştı yüreğim bir acı oldunda kaldın öyle sinede
düştüüm yerlere yaşarken öldümde bir kefen giyemedim

-----münhasıran

Özay Karakuş

Bir Mola Versek

bırakalım her bir şeyi
bitirelim bu son şişeyi
bulalım kafayı, neşeyi
hadi gel dönelim köşeyi

aşk atına biz bindiysek
gönül yurdunda indiysek
mutlu olup sevindiysek
gel bu yudumu içelim sek

sen bana sırlıslam tutsak
ben sana delice vurgun
dertleri birbir bir an unutsak
bir mola versek düşmeden yorgun

Özay Karakuş

Bir Tane`n Aşkın Yandı

gönlüm bir dem sevdaya od`a yandı
yüreğim alev aldı tutuştu o da yandı
sardı ateş çemberi ocağımı oda yandı
yar senin gidişine sabrım zor dayandı

cismin aradı gözlerim uykusuz uyandı
bir senin aşkın bana dünyamda uyandı
kulağım kapıda sesini bir tek duyandı
sönmedi içimde ki sevgin kor du yandı

bir tatlı azap oldu bedenimde senin aşkın yandı
ciğerim eridi bak her defasında bini aşkın yandı
doğdu yine yeniden savrulan külleri aşk`ın yandı
yok oldu sevdalın sevdiğin bir tane`n aşkın yandı

Özay Karakuş

Birleşimlerin Şairi

o akşam yeniden parmaklarına davet etti,bir daha yazmamak üzere çekmecesine gömdüğü mürekkepi tükenmeye yüz tutmuş rengi elinin kirinden karamsar karalara belenmiş bir zamanlar erciyes zirvesi beyazını yansıtan kalemmini....

ayın solduğu mehtabın küstüğü bir akşamdı o akşam....
baykuşlar bile susmuş bulutlar kızgın şimşeklere kırgındı
çiçekler goncalarına açmamaları yönünde tehditkar davranışlar sergilerken isyan edip dayatmalara aldırmayan bir demet orkide hüznü içine çekerek ağlıyordu....

şair de ağlıyordu derisine temas eden elini yakan son sigarasının son dumanını iflas etmiş ciğerlerine salıyordu....
bu son,bu defa son; yemin bozmak yok diyordu.....

....gözlerinden iki nehir boşaldı ayrılık denizine.....

masasının sol yanında bulunan; kabına sığmadığını,dalgalarının med-cezir edasında kabardığını farkettiği çöl tozu yutmuş şiir defterini derin bir hayıflanma ile açıp okumaya başladı...her satırda duraklıyor her kıta da her mısrada üzüntüsü katlanıyordu...fakat içine sinmiyordu eksik bir şeyler vardı bir iki harf noksandı her sayfada...ve çıkartamıyor bulamıyordu na tamam harflerin ne olduğunu....eksiklik her sayfanın anlamını yitiriyordu...şairde anlamını yitirmişti kendince...ilk defa kendini yardıma muhtaç hissetti...

etrafına bakındı...önünde duran ahşabı sirkülasyona uğramış masasından ve üzerinde güç bela denge sağlayabildiği bir ayağı topal iskemlesinden bir de üstüne gazete parçalarından elbise yaptığı çıplak duvarlardan başka hiç bir şey göremedi....

....ve şair yakındı.....yaşlılığından yoksulluğundan kimsesizliğinden çaresizliğinden....

şimdiye dek hiç bir zaman hiç bir şiirinde imdat kelimesini kullanmamamıştı ama şimdi bu sözcüğün her bir harfinden ayrı bir anlam çıkartıyordu....şair utanıyordu.....sessiz çığlıklarda haykıran feryatlar beyninde volkan gibi kaynıyordu
bir ara imdat imdat dememek için ağzını yapıştırmayı bile düşündü...sonra bunu kendine yakıştıramadı...oysa o na zamanında ne çok şey yakıştırmışlardı...güzel olan herşey onunla anılıyordu onunla anlam kazanıyordu....
şair iki dudağının arasında bir gedik açtı.....yutkundu yutkundu ve küskün kelimelerle dört beş nefeslik barış imzaladı.....

.....sözlerinden iki zehir boşalttı ayrılık limanına....

duyguları şiirleri sayesinde onca ayrılığı sona erdirmiş onca ayrılanın birleşmesine vesile olmuştu....aslında şairin yoksulluktan yaşlılıktan şikayetçi değildi...onun isyanı kimsesizliği çaresizliği velhasıl bunca yıldır aynı yastığa baş koyduğu yaşama sevinci hayat ışığı sevginin manası şiirlerinin ilham kaynağı sevgi pınarı biricik ve tek aşkı birtanesi kadınının bu vefasız dünyadan göçüp onu bir başına yalnız bırakmasıydı.....şair ayrılmıştı canından; canına kıymak istiyor ama mahşerde kavuşmamaktan korkuyordu....ayrılığa savaş açmıştı hep nicelerine zafer kazandırmıştı lakin kendi yenilmiş hüsrana bozguna uğramıştı.

.....şair daldı yüreğindeki siğ ummanlara...şair kopmuştu... soyutlamıştı kendini zihnindeki hain zulümkar azaplardan..

o an felsefesinden idealinden ödün vermemesi gerektiği fikrine vardı...birleştirmeliyim dedi ama birleştireceği tek bir canlı yoktu çevresinde....arandı arandı bir nesne takıldı gözüne

aldı eline ve başladı kenarları yırtılmış sayfaları birleştirmeye daha önce ne kadar da çok şey birleştirmişti...bu onun sanatının bir parçasıydı...çünkü o BİRLEŐİM`lerin ŞAİR`iriydi...

-----münhasıran

Özay Karakuş

Bu Aşk Bizde Kalsaydı

bu aşk bizde kalsaydı
dillere destan olsaydı
ecel bizi bulsaydı
uzansaydık toprağa

ferhat kerem kıskansaydı
aslı şirin yüzünü assaydı
tarih bizi yazsaydı
renk verseydik yaprağa

nefret kefene sarılsaydı
ayrılıklar bize darılsaydı
tam hedefe varılsaydı
düğüm olsaydık bir bağa

ayrılığa çare bulunsaydı
hep aynı hava solunsaydı
saç baş yolunsaydı
meydan okusaydık çağa

Özay Karakuş

Cenneti Sana Bıraktım

cenneti sana bıraktım

Merak etme gideceğim yalnız sana
cesetimle geleceğim...sana dönerken
.....her bir organım seni seviyorum diyecek...
belki beni kara toprak yiyecek ama seni çürütecek, seni yiyecek bir karış toprak
bulamayacaksın her ne kadar gönül bahçen erozyona uğramış olsada.....attığın her yeni
aşk tohumu cehennemde yeşerecek alevler ortasında etrafına bakacaksın bir zebaniden
başka hiç kimseyi
göremeyeceksin.....yaklaşacaksın ona doğru ve iki çift söz duyacaksın, dünyada
yalnızca bir kişiden defalarca duyduğun o büyülü iki kelimeyi...SENİ SEVİYORUM.....
kaynar sular dökülecek başına ama yanmayacaksın sadece utanacaksın hani seni
dudaklarından ilk öptüğüm gibi
tırnakların sökülecek ama hiç acı çekmeyeceksin aksine
gülümseyeceksin hani parmaklarını saçlarımda dolaştırdığın gibi.....ve gözlerine mil
çekilecek azabın zerresi olmayacak
gözlerinde lakin yaş yerine kan akıtacaksın kırmızıya bulanacaksın baştan ayağa hani
kırmızıyı çok severdin ya
hani beyaz gülü reddetmiştin yerine kırmızı aldırmiştin ya bana, hani dünyalar senin
olmuştu ya işte aynen öyle ahiret de senin olacak onca günahına rağmen...
bağışlanacaksın
RABBim seni benim sana olan yeryüzünde görülmemiş sevgimden dolayı
affedecek.sorgusuz sualsiz sıratı geçerken yürüyüşün hurileri kıskandıracak ve o zebani
sana tebessüm edecek yine o iki kelimeyi duyacaksın.....SENİ SEVİYORUM...
cennete ulaştığında merak edeceksin kim o zebani neden beni sevdiğini söylüyor diye
soracaksın meleklere....ve melekler ağlamaya başlayacak gökten yağan yağmur
şiddetinde gözyaşları cehennemi ıslatacak ve diyecekler ki o zebani
dünyada terkedip gittiğin seni kendinden çok senin yerine yanmayı göze alacak kadar
seven KAAN.....

ve ben seni senden bile seni benden bile çok ama çok
herşeyden çok seven ben cehennemden sesleneceğim

sana.....

sakın ağlama aşkım sakın ağlama ki zebanilikten kurtulup kendi cismime bürüneyim, o
zaman cehennem ateşi kalbimde yaktığın ateşin gölgesinde kalacak azabı hissedeceğim
ama kokunu duyacağım cehennemin her köşesinde her azap bana seni daha da çok
sevdiyecek diyeceğim.....

anlayacaksın bu defa aşkımın büyüklüğünü, hatırlayacaksın sen giderken sana verdiğim
yemini.....gitme birtanem ben senin için cehennem ateşinde yanmazsam
namerdim...

ya işte sevgilim ben yanacağım artık dönüşüm yok
sen giderken veda bile etmedin yüzüme bile bakmadın
ama ben, ben var ya ben,
ne diyeyim artık al işte..... cenneti sana bıraktım.....

-----münhasıran

Özay Karkuş

Çıkmazlardayım

bu hasretlik bin yerimden vurdu
mechullere düştüm çıkmazlardayım
hayalin gözümde bin set kurdu
derinliklere daldım çıkmazlardayım

karalı şu gönlüm kalbim bilmiyor
ömür bitti hala sevdiğim gelmiyor
özlemi içirimde vurdum ölmüyor
cinayetlere sarıldım çıkmazlardayım

sarılr uyurum bıraktığın o resimlerinle
alır konuşurum dokunduğın cisimlerinle
başlarım her güne besmele gibi isimlerinle
isyanlara yenildim çıkmazlardayım

yaralı bu kalbim gözyaşım dinmiyor
dudağıma dökülüyor silsem inmiyor
sensizlik çok zormuş içime sinmiyor
vuslatlara eğildim çıkmazlardayım

Özay Karakuş

Dayanılmaz Hasretin

seni sensiz yaşıyorum
odam bomboş karanlık
hayattayım hala şaşarım
dayanılmaz hasretin bir anlık

seni sensiz severim
gözlerim nemli bulanık
yeter artık ölümü isterim
dayanılmaz hasretin bir anlık

seni sensiz anarım
dilim şimdi suskun sanık
yokluğunda her an yanarım
dayanılmaz hasretin bir anlık

seni sensiz överim
buna cümle alem tanık
gözüm yolda hep beklerim
dayanılmaz hasretin bir anlık

Özay Karakuş

Delikanlı Gibi

ve ben gidiyorum, çaresiz ümitsiz yüreğimle, söz verdiğim gibi
sana herşeyimi bırakıp senden tek birşey almadan,
adımlarım metreyle ölçülüyor hız ayarı bozulmuş ibresi çatlamaş ayaklarla, sanki
koşuyorum her adımda, rakımı yükselen kaldırılarda.....delikanlı gibi...

ve ben düşünüyorum, zaman zaman hasretin tuzağına
gözümde özlem bulutu, ateşler içinde üşüyorum, ayrılık yağmurunda, kurallarım
çignenmiş, yasalarım ibra edilmiş
kendi kanunlarımla yargılanıyorum, kanunsuz bir yüreğin gönül
mahkemesinde,.....delikanlı gibi...

ve ben susuyorum, susma hakkımı kullanıyorum son arzum mahiyetinde, iftiraya
uğramış suçsuz bir aşığın en masum halini oynuyorum metraji kısaltılmış yayın hakkı
gaşbedilmiş kendi filmimde, rol icabı öleceğimi düşünenler öldüğümün farkında bile
değiller.....delikanlı gibi....

ve ben kusuyorum, içimde kalan son nefreti, nefret etmeden
en saygın duruşumla, ve seni vicdanının sesini bile vicdansız
dinlerken duyuyorum, sorunsuz durgun kalp atışlarımda
hissediyorum şimdi hissetmediğim yada hissedemediğim onca
güzel duyguları ve anlıyorum senin bende bittiğini senin kalpte öldüğünü...ama ben
senin gibi aciz bir yüreğin çarpması gibi vermiyorum, teslim etmiyorum bu canı
suratına çarpılmış çelik bir kapı şiddetinde can verip
aşkıma namazı kılınmadan gömüyorum karanlıklara....

tahmin edeceğin gibi.....delikanlı gibi.....

-----münhasıran

Özay Karakuş

Dım Dım

kimliğim adım
lezzetim tadım
tarihim miadım
sana susadım

didikledim aradım
izlerini taradım
ben kimim yaradım
kaderimi karadım

koştum adım adım
yürüyüşüm inadım
istegim muradım
sana can adadım

kavuşmak maksadım
zaman oldu aksadım
gerçi artık kanıksadım
ayrılığı bile kutsadım

ateşler de yandım
sensizliğe boyandım
kabuslarda uyandım
yalnızlığa dayandım

bir nefes aldım
bin nefes saldım
öylece kaldım
kapını çaldım

yataktan kaldırdım
üzerine saldırdım
kollarına aldırdım
rüyalara daldırdım

bıkmadım yıldırdım
ne yapayım çıldırdım
o ana neler sigdırdım
cenazeni kıldırdım

yokluğunda morardım
halimi hayra yorardım
resimlerine sorardım
hayalden yuva kurardım

adını ismini anardım
için için kanardım
alevlenmiş nardım
kendi içimde yanardım

bazen tek başına donardım
hemen gidip onardım

sobanın başına konardım
aklımı yitirir bunardım

sensiz kalınır sanırdım
ne bilir ne de tanırdım
buna ne çok inanırdım
olmadı eşek gibi anırdım

daha önce de yaşadım
ne zorluklar aşardım
durdurulmaz taşardım
bilseyen neler başardım

hayalden hayale koşardım
içimde umutları taşırdım
mutluluktan öte çoşardım
seni görür görmez şaşardım

senin için herkese dalaşırdım
suçlu veya suçsuz bulaşırdım
an gelir korkar çalıyı dolaşırdım
gururumu yener sana ulaşırdım

genelde başımı belaya sokardım
nezarete abone girer çıkardım
dört beş polis aynı anda yıkardım
hatırlarmısın nasıl da sıkardım

evet biliyorum çok sakardım
ayağımı bir yerlere takardım
alnımı mutlak duvara çakardım
utanmadan bir de sana bakardım

ne de güzel günlerdi unutmadım
doğru söyledim hiç yanıltmadım
ben bu aşkta bir kez kıvırtmadım
sevdim seni gönlümü avutmadım

gün geldi sana alındım
boşluklara salındım
senin arın balındım
peteğinden çalındım

gecelerce ağladım
yüreğimi dağladım
gönlümü bağladım
sana aktım çağladım

hep aşkımlı kolladım
derinlere yolladım
beşiğimdin salladım
geçtim acıları solladım

kendimi azarladım
bendimi pazarladım
gözüm mavi nazarladım
eridim çok nizarladım

sonunda sona vardım
etmedi kimse yardım
ben acımı yalnız sardım
harmanladım kardım

sönsün gayrı ateşimi buzladım
dinsin artık kan yaramı tuzladım
çok acı çektim çok sızladım
direksiyon bende bastım gazladım

dumura uğradım afalladım
sensiz fena çuvalladım
alçaklara yuvarladım
yaramaz sensiz işe anladım

-----münhasıran

Özay Karkuş

Doruklarında Kalayım

ne olur kal kal bu gecede
tut elimi son bir defa
yüreğim zorda işkencede
göster nolur son bir vefa

ne olur kal kal bu gecede
tut elimi son bir defa
yüreğim zorda işkencede
göster nolur son bir vefa

sev okşa saçlarımı annem gibi
şevkatin doruklarında kalayım
hayal ol gözlerimde nem gibi
hisset beni soluklarında olayım

sabah olunca git habersizce
açmadan ıslanmış gözlerimi
geceyi bana bırak kedersizce
işit giderken son sözlerimi

sabah olunca git habersizce
açmadan ıslanmış gözlerimi
geceyi bana bırak kedersizce
işit giderken son sözlerimi

Özay Karakuş

Düşüncelerdeyim

geciyorum yine aynı dar sokaklardan
her gece olduğu gibi düşüncelerde
bak yine beyazlandım şakaklardan
her gece olduğu gibi düşüncelerde

ağır aksak adımlıyorum kaldırımları
her gece olduğu gibi düşüncelerde
sağır kör yudumluyorum yıldırımları
her gece olduğu gibi düşüncelerde

sonu olmayan belirsiz olgulardayım
her gece olduğu gibi düşüncelerde
yıpratılmışım belgisiz bulgulardayım
her gece olduğu gibi düşüncelerde

-----münhasıran

Özay Karakuş

Gençlik Tozlu Albümde

kimilerini sevmiş kimilerine saldırmışım
ne sırt dönmüşüm yıllara ne de aldirmışım
gençlik tozlu albümde rafa kaldırmışım
bitti,koptu film Azrail` e kapıyı çaldırmışım

aşklarımda olmuş sevdalanmışım
zaman zaman sevmiş hoşlanmışım
bükülmüş belim bastona yapışmışım
buruşmuş yüzüm hayret yaşlanmışım

herşey yalanmış meğer doğru sanmışım
nasıl aldanmış nasıl da kanıp inanmışım
bitmez diyordum güzellik bende yanılmışım
aynamı yalancı benmi körüm ihtiyarlamışım

Özay Karakuş

Gerdan Gibi

gerdan gibi tak boynuna
çocuk gibi al koynuna
varsam mezarın başına
vur öldür koy toprağa
sevdi öldü yazsınlar taşına
toplanmasın kimse başına

bilki benim yüreğim
senin için çarpar atar
şu gönlümde sevdan
sımsıcacık durur yatar

sevmiyorsan de beni yorma
gönlüm sende hayal kurma
sorma bana bir şey sorma
vuracaksan vur hiç durma
arama beni ister arama
sarma bağrına sarma

Özay Karakuş

Gitti Güzel

gitti güzel gelmeyecek
bir daha hiç dönmeyecek
yüzüm artık gülmeyecek
gitti canım gitti

henüz mutlu olmadan
aşkın vakti dolmadan
sımsıkı sarmadan
bitti aşkımız bitti

çalındı umutlarım
kayboldu yarınlarım
en güzel varlığım
gitti gülüm gitti

kader zulmetme bana
yalvarıyorum sana
geri ver onu bana
yetti artık yetti

bülbül küssede güle
küsemem ben o yare
olurum kul köle
sevdi gönül sevdi

isterdimki hiç gitmesin
bu sevdamız bitmesin
felek sen ne zalimsin
hani sevgilim hani

sen bana bir söz verdin
ayrılık olmaz derdin
hani candan severdin
nerde sevgin nerde

bana derdi getirdin
duygularım yitirdin
hani candan severdin
çare yar bana çare

bambaşkaydı senin yerin
hislerim çok büyük derin
üzüntüm senin eserin
hain seni hain

inanmışım sana yazık
yemedim hiç böyle kazık
kara toprak son azık
öldüm bin kere öldüm

canımdan çok severdim
uğruna ömrüm verdim

ölüme bile giderdim
yemin sana yemin

gözümde yar hayalin
dilimde senin ismin
sensiz sonum hazin
olur vefasız olur

başka bir el var elinde
kırmızı kuşak belinde
bana ölüm mutlu gününde
gördüm seni gördüm

Özay Karakuş

Gördüm

beni terkettiğin o günün ertesinde
seninle bulduğumuz çay bahçesinde
başbaşa gözgöze biriyle el ele
saklama boşuna gezerken gördüm

yürüdüm yolda her adımında
sen varsın kalbimde aklımda
dün gece düşümde ve rüyamda
beni gözyaşına boğarken gördüm

aşkımı sevgimi hiçe sayarak
beni böyle bir başına yalnız koyarak
derde acıya gama boğarak
bakmadan ardına giderken gördüm

şimdi başka bir el tutuyor elinden
o simsiyah saçlarının telinden
kalbimi söküp ta derinden
ayağının altında ezerken gördüm

Özay Karakuş

Günahı Boynuna

yüreğimdeki acıların
bedenimdeki sancıların
gözümdeki yaşların
sebebi sensen günahı boynuna

bu beyaz saçların
hüzünlü bakışların
umutsuz yalvarışların
sebebi sensen günahı boynuna

tutmayan ellerimim
dügümlenen sözlerimin
karanlıktaki gözlerimin
sebebi sensen günahı boynuna

ıstırapla geçen günlerin
faydası olmayan dünlerin
harap olmuş yüreğın
sebebi sensen günahı boynuna

Özay Karakuş

Günahımı Yanıma Getirin

kapanmış gönlün kapıları ardına kadar...umudun anahtarını kefensiz karanlığa gömdüler.....sevdama bir baş sağlığı dilemeden çekip giden hayallerin gerisinde kalan bir nokta düş
tüm gayretiyle beynimde var olma savaşı veriyor.....

yırtılmış yarınlara yıpratılmış dünlerle ulaşmaya çalışıyorum..
uzuvlarım hareket kabiliyetinden bi haber duyguların keşifinde yeni heyecanlara soluksuz iç çekerken yüreğime pompalayabildim bir kaç zerre nefes ona olan nefretimden olsa gerek çoğalıyor sigaranın kölesi ciğerlerimde giderek...

aceba bu beni bekleyen sonun,ölümün habercisinin kalbimin butonlarına deneme mahiyetinde alaylı basışlarımı yoksa hedef tahtasına dönüşmüş zedelenmiş vücudumun zihnimde cereyan eden olaylara aklımda izinsiz yapılan gösterilere eylemlere farklı bir yandan bakışı ayrı bir yaklaşımımı....
ya da çiğnenmiş bedenimle sonsuzluğa iltica talebinde ki ruhumun sevdası kirletilmiş koklaşımımı...

kim bilir belki de yufka yüreğimi mangal zannedip etimi kemiğimden ayırıp pişiren aç duygularını doyurmaya çalışan o aç gözlü vicdansızın ağzından damlayan kanın solmuş damarlarımdan enjekte edilmiş olması ve o kanın ak olan yuvarlarını ala bulaması ecele yaklaştırmıştı beni ansızın....

artık değil yüzünü görmek sesini bile duymak istemiyorum o şeytan suratlı kansızın.....ölüm anında hissedilen susuzlukta hani şeytan elinde bir bardak su ile gelir RAB` bini inkar et dermiş ya...inanın ondan değil o suyu o imansız o kitapsız getirecek diye korkuyorum ve de ürküyorum iki kez ölmek istemiyorum.....

şimdi gülümsemelerim bile benimsemelerim kadar benliğini yitirmiş ağlamalarım nemrut gibi kibirli.....her hangi bir nesneye tek dokunuşumda, temasımda binlerce çiçeğin solduğunu boynunu büktüğünü hissediyorum hisden habersiz organ mafyaları tarafından işe yaramaz denilip çöplük halini almış vücuduma gelişi güzel geri iade edilen duyu organlarımda.....

varoluş nedenimin sınırlarını çoktan aşmışım.....yok olmam için bir tanecik ilk ve tek günahım yeter de artar bana....sevap sandığım çemberini ateşlerin çevrelediği günahım.....ve o günah evet tahmin edeceğiniz gibi o insafsızın ta kendisi...haydi artık yetiş bana ölüm gelde çekeyim günahımın bedelini yanayım nar ateşlerde yalnız günahımı da yanıma getirin ki onun da yanıp kavrulduğunu gözlerimle göreyim.....

-----münhasıran

Özay Karakuş

Hala Seni Seviyorum

albümde eski resimleri karıştırıyorum
elimde sigaram sensizliği bitiriyorum
gözlerim yaşardı nedendir anlamıyorum
dumandanmı yokluğundanmı bilemiyorum

siliyorum gözyaşımı mendilim kana bulanıyor
bulanıyor da kurumuş dudaklarım sulanıyor
hasretin seyahat ediyor beynimde dolanıyor
seni yalnız dilim değil gözlediğim yol anıyor

dönmezsin biliyorum artık ölmemi diliyorum
gelmezsin kalbin kırık bunu bende biliyorum
affetmezsin ama çaresizim işte affet diyorum
hissetmezsin yüreğinde ama hala seni seviyorum

Özay Karakuş

Kalmadı

şu gönlümü satacak
başka eli tutacak
acı derdi yutacak
gücüm kalmadı

damla damla akacak
pınarları kuruyacak
artık sana bakacak
gözüm kalmadı

gerçekleri gösterecek
seni yola getirecek
artık sana diyecek
sözüm kalmadı

hep mutlu olacak
neşe ile dolacak
artık sana bakacak
yüzüm kalmadı

ne gururum ne gençliğim
ne onurum nede benliğim
artık değersiz biriyim
özüm kalmadı

ALLAH seni yakacak
azaplara boğacak
artık senden alacak
öcüm kalmadı

Özay Karakuş

Karışma Hayalime

gelipte yanıma
girme kanıma
getiripte aklıma
kıyma canıma

bakıpta sözüme
vurma yüzüme
yatıpta dizime
karışma hayalime

görüpte halimi
sarma belimi
tutupta elimi
susturma dilimi

kısıpta sesimi
tutturma nefesimi
kırıpta hevesimi
bitirme ümidimi

Özay Karakuş

Kayıplardayım

soruyorum yüreğime geçmişim nerede diye ama dur söyleme sus kalbim biliyorum
kayıplardayım
yıllar önce gülüyor iken şimdi acılarla sınanıyorum
varoluşumun amacından uzakta isyanların eşiğindeyim
benliğimin kimliğimin belgesi buruşturulup atılmış hayallerin dipsiz kuyusuna ve ben
gözü kara dalıyorum içine arıyorum ama bulamıyorum ve anlıyorumki kayıplardayım.....

içimde bir buzdağı oluşturulmuş en sıcak duygularda bile bir cm erimiyor hislerim..bir
başkasıyım artık sizin dünyanızda
bambaşka bir yabancıyım...gülmelere yabancı sevmelere yabancı hayallere yabancı
ümitlere yabancı.....cesaretim katledilmiş katilim ise mechullerde izini kaybettirmiş
yalnızca gölgesi hafızamda elini kolunu sallayıp geziyor
rüyalarımda....şekillendiremiyorum artık zihnimde bir çiçeğin tomurcuğunu bile
şekilsizim kayıplardayım....

ayrılık vakti yaklaştı artık elveda dünya elveda içinde bulunan
topluluklar...gidiyorum her nefeste son nefes gibi ölümün adresindeyim....şevkatli
kollarıyla beni sarmasını bekliyorum bütün şiddetiyle..öyle bir sarsınki beni en büyük
depremlerde bile cesedim dışı vurmasın sizin dünyanıza bedenim temas
etmesin...etmesinki yeniden kirlenmesin çürümeye yüz tutmuş
kabr azabındaki vücudum...yeni baştan günahlarınızla...
rahatsız etmeyin beni artık topraklardayım ve kayıplardayım..

uğramam artık değil semtinize düşlerinize bile....
kurtuldum ya cefanızdan kurduldum ya yalan dostluğunuzdan
bu bana yeter gayrı bahçenizde yetişen en küçük fidana bile gübre olup hayat vermem
asla size ait olana.....şimdi sahip çıkma zamanı bana ait benim olana....

yokum ben var olan yokluklardayım evet belki bir serseriyim ama sonunda başardım ve
ben kazandım.....kayıplardayım

-----münhasıran

Özay Karakuş

Kayıplardayım(versionic)

gözümde nefret uykusuz uykulardayım
yüzümde tebessüm şuursuz korkulardayım
sözümde isyan var duygusuz şarkılardayım
başardınız sonunda yokum ben artık kayıplardayım

kalbimde hiçbir ümit teselli kalmadı zararlılardayım
gönlümde tek bir keder faydasız yararlılardayım
içimde sonbir telaş anlamsız biçare kararlardayım
kazandınız sonunda yokum ben artık kayıplardayım

bileğimde zincirler kaçılmaz yüce yargılardayım
yüreğimde zehirler aşılmaz nice kaygılardayım
dileğimde engeller yaşanmaz ince duygulardayım
oldu işte sonunda yokum ben artık kayıplardayım

önümde yarınlar kayboldu cevapsız sorgulardayım
yönümde yılanlar çok oldu plansız kurgulardayım
dünümde kalanlar hep soldu yalansız vurgulardayım
doldu işte sonunda zamanım yokum artık kayıplardayım

-----münhasıran

Özay Karakuş

Kısa Metraj

onunla aynı masada otururken içimde fırtınamsı bir heyecan başlamıştı.yüzüne bakarken bile utanıyordum gözlerine olan saygımdan dolayı.heceleri terbiye ederek kelime haznemde öylece hitap etme gereği hisseder öyle tebessüm ederdim o konuştuğu vakit.o yemek için menüye bakarken bense saçlarına bakardım okşanılasi ve oradan çıkıp, elimi tutup beni otele götürürken merdiven basamakları ayaklarım altında dize geliyor boyun eğiyordu adeta....önce o giriyor odaya sonra ben.....o utangaç sıkılğan kadın edepten yoksun tavırlar sergileyip işaret parmağıyla gel diyor.....

bense en ahlaklı duruşumla hayır olmaz bugün bizim tanışma yıldönümümüz unuttunmu sevgilim deme cesaretini gösteriyordum...ama bir öpücük verebilirim uzat o boyalı dudaklarını...dudaklarım vişne çürüğü ruja bulansın dediğimde utandığımı hissettim arımsı,yüzüm kızardı dilim bocaladı kem kümümsü.....artık yeter deme boyutuna gelmiştim ki o bana hadi artık ne olur öp.. öp..öp beni sabahlara kadar öp derken ve tamda ben tabuları yıkmış ateşli dudaklarımı sıcak yangınlardaki dudaklarla temasa yönlendirirken o da ne STOP.. STOOOP... STOPPP.. olmuyor kardeşim ne bu böyle burda aşk filmimi çekiyoz komedimi...lütfen biraz daha ciddi olun lütfennn...diyen yönetmen son noktayı koyuyordu..ikinizde kovuldunuz...

Özay Karakuş

Kıyamam Gidemem

gitme diyen sözlere
kal diyen gözlere
girdiğim öz`lere
kıyamam gidemem

sarılma izlere
darılma yüzlere
yattığım dizlere
kıyamam gidemem

aldığım nefese
duyduğum o sese
esirim kafese
kıyamam gidem

istemem yanmanı
aşkıma kanmanı
dolsada zamanı
kıyamam gidemem

Özay Karakuş

Kim Var Aramızda

geri dön gitme sevgilim
tutmuyor ellerim
olmayınca sen yanımda
tutuluyor dilim
ben senden ayrı kalınca
çarpıyor yüreğim
bir an sensiz olunca
yok yaşama gereğim

kalp bağı var aramızda
aşk ağrı var aramızda
çıkıp gitsin kim varsa aramızda
olmasın kimse yanımızda

sen gidince ben yaşamam
yokluğuna dayanamam
sen gelince gülerim
bir daha ağlamam
çocuk gibi sevinirim
yerimde duramam
yanımdayken rahat ederim
yüreğimi dağlamam

su sızmazdı aramızdan
sır çıkmazdı aramızdan
zalimler girip çıktı aramızdan
anlamadılar sevdamızdan

Özay Karakuş

Koptun Sen Omurumda

iki büküm eğilsin
koptun sen omurumda
inan lazım değilsin
olmazsın umurumda

somurulsun sağilsın
duygular göğsünden
her tarafa dağılsın
kurtulam büyüsünden

hesaplarda sorulsun
sırıtan gülüşlerin
yokuşlarda yorulsun
kırtan yürüyüşlerin

hep yerlerde sürünsün
o kibirli emellerin
ateşlere bürünsün
mahşerde amellerin

-----münhasıran

Özay Karakuş

Kurşunamı Dizeyim

Cesaret edip topladım bir an kendimi
Söyledim sana seni çok sevdiğimi

Olmaz dedin yapamayız dedin
Senle biz imkansız dedin

Oysa bilmedin bu can sensiz
Olmaz gülüm yaşayamaz

Sense bilmedin bu kalp sessiz
Atmaz gülüm çarpamaz

Kurşuna mı dizeyim kastedeyim bu cana
Yoksa götürüyüm asayımın dar ağacına
söyle nasıl kıyayım ben bana
sensiz tükenirim anlasana

Özay Karakuş

Küçüğüm

aşkınla yanan kalbim
bir başka atıyor inan sevgilim
resmine bakan gözlerim
mutlulukla doluyor inan sevgilim

rabbimden bana armağan ödölsün
yaşadığım her anım her günömsün
vazgeçemem yüreğim gönölömsün
aşkımın ateşinde sen öölömsüzsün

kalp senin can senin ben seninim
azrailim ol canımı al hemen veririm
yemin olsun meleğim bebeğim
seni üzmetense bağrımı kurşuna dizerim

küçüğüm sensiz ben öölürüm
küçüğüm sevda kokan gülüm
küçüğüm etsende bana sen zulüm
acı değil zevk verir bu cana küçüğüm

...münhasıran...

Özay Karakuş

Muhtacım Sana

git sevgilim durma artık
dayanmıyor kalbim yırtık
kapıyı suratıma vurda çık
anıları gözlerime bırak yık

düşünme beni gider iken
gülsün sen gül ben diken
yüreğine acı tohum eken
ben olurum derdi çeken

dönme ne olur arkana
gitme kal diyebilirim
tutunupta belki hırkana
ilk defa ağlayabilirim

dönersen yazık olur bana
yeniden yanarım anlasana
yalvarıyorum aşkım sana
git.git.. git.. me muhtacım sana

Özay Karakuş

Nasıl Kavuşurum Söyle Sana

yaradan adına biten sevdamin
doymadım tadına büyük aşkımın
aşksız bir dünyada anlamı yok yaşamamın
sensiz bir dünyada yoktur anlamım

sevgiyle yanan kalbim
şimdi sanki buz tutmuş
bu ayrılık çok zalim
bizi bize unutturmuş

toz pembe gördüğümü hayaller
söylesene yar şimdi neredeler
umudumuz yok çaremiz yok
bize dünyayı zehir ettiler

haketmedik biz bunları
ayırıkta koparanlar utansın
ALLAH yaksın onları
seven kullar ne yapsın

nasıl kavuşurum söyle sana
nasıl dayanırım ben yokluğuna
tuzak kurmuşlar yollarımıza
bin kurşun siktılar bu canımıza

-----münhasıran

Özay Karakuş

Ne Oldu Aşk` a

sen gülümün goncası
sen kalbimin sancısı
sen aşkın yalancısı
ihanet ettin bana

ben derdin çilesi
ben sevenin sevgisi
ben alnının çizgisi
canım feda ettim sana

biz neler söylemiştik
biz yeminler etmiştik
biz sevenler demiştik
ne oldu söyle aşka

Özay Karakuş

Neden Ayrıldık

bir defa bakıştık
hemen sarıldık
nasıl da yakıştı
neden darıldık

önce öpüştük
delice seviştik
sonra gülüştük
neden takıştı

el ele verdik
aşığız dedik
zamanı yedik
neden bitirdik

bazen utandık
bazen yandık
madem aşık
neden ayrıldık

Özay Karakuş

Oturup Konuşalım

aşk öyle büyük ki ateşi sönmez
aşık sözünden asla dönmez
birde seviliyorsa tadından yenmez
gel buluşalım oturup konuşalım

sevgidir aşkı ateşleyen
bir buse gönlü fişekleyen
yardır kalbe can ekleyen
gel buluşalım oturup konuşalım

aşkın fidanı öyle sağlamdırki
kırılmaz seven su vermişki
yarda büyümüş filizlenmişki
gel buluşalım oturup konuşalım

ben vazgeçemem yardan
yarı yar yaratmış nurdan
bahsedelim biz sevdadan
gel buluşalım oturup konuşalım

Özay Karakuş

Ölmeyecek Kadar Ölümsüzsün

bir başka sabahı bu sabah sevinç ve güzün bir arada kol kola bambaşka duygulardayım sevineyimmi üzüleyimmi bilemiyorum.....onca yıl koştum bir ümitle senin ve aşkının peşinden....hep hayal ettim yalnız bir anı sensiz rüyaları kabus adlettim....sensiz varlığın yokluktan daha zor olduğunu öğrendim seni karşılıksız severken.....

pes etmedim pes etmeye en elverişli zamanlarda dahi daima yüreğimde yaşattım seni....gönlüme ektiğin aşk tohumunu hücrelerimin her bir köşesinde muhafaza ettim damarlarımdan kan akıtarak suladım..günlerce bedenimi aç bırakıp sevgimle besledim seni bilmem kaç öğün..sağlığa zararlı olduğunu bildiğim hergün üç paket içtiğim sigarayı sağlığım için değil sen içimde büyüyesin diye bıraktım bir çırpıda.....

öyle kapıldımki sana öyle çarpıldımki gözlerine....ben hayatım boyunca böyle bir organ görmedim böyle bir organ yüreğime nakletmedim...hele o yüzün yokmu tebessümde bahar kadar taze gülümsemede çiçek kadar güzel ve kahkahada güneş kadar sıcak.... sen farkında değildin ama yada farkındaydın ben farkında olduğunun farkında değildim..her neyse işte ben yüzüne her baktığımda gözümün görme çapının senin yüzünden ibaret olduğunu biliyordum...

ve işte bu sabah yine evinin güzergahında vatana aşık bir asker gibi nöbet beklerken...kapıdan yine bir melek endamında çıkmış ve süzüle süzüle ilk defa yanıma gelmiştin heyecandan elim ayağım felçli bir hasta görünümünde titremeye başlamıştı....sen sakın sen hüznüydün sen bir başkaydın bu sabah...bense bambaşka.....

hafifce eğildin kulağıma ve dedinki (ben SENİ SEVİYORUM.. ama şimdi gidiyorum uzaklara kalbimde götürüyorum seni affet beni izinsiz düşlerime saracağım cismini.....) ağlıyordun sen ilk kez seni ağlarken görmüştüm.....sanki sen değil yüreğim ağlıyordu....adına türküler yakan dilim sus pus olmuştu.....nereye gidiyorsun bile diyemiyordum... diyemiyordum çünkü korkuyordum seni artık uzaktan bile sevemiyeceğimi duymak istemiyordum....

elimi tuttun birden zaten kalbim gözlerime baktığın vakit son çarpmalarındaydı bir de teninin dokunuşu beyin ölümünü de gerçekleştirmişti.....ve daha sınıksız kavrayamadığım o pansuman pamuğu ellerin kayıp gitmişti o an.....

savaş meydanında yenilgiye uğramış bir kumandan misali diz çöktüm bulunduğum yere...gitme....ne olur gitme...bırakma beni.....ecelin darağacına...yalvarırım benide götür....umutsuzluğun kol gezdiği o umarsız yarınlara...

sevdiğini söyledin beni sen bilmiyorsun ama ben inan ilk defa sevindim ve şimdi gidiyorum diyorsun bana ben seni sensiz yaşarken bin defa öldüm ama şimdi gidersen SEVGİLİM şunu bilki bu defa ölmekle kalmam her adım atışında bilirim ölümün ötesinin tarifi olmaz ancak ölümden öte ölürüm yani her ruh sorguya çekilir fakat benim sorguya çekilecek ruhum bile kalmaz yalnız cesedim değil ruhumda ölür sen beni bırakıp gidersen.....ama biliyorum sen ölü bir ruhta bile ölmeyecek kadar ölümsüzsün.....

-----münhasıran

Özay Karkuş

Ölümname

her gün aynı işkence aynı zulüm.....

paspasla zedelenmiş baygın fayanslarda kaygan zeminler üzerinde yalıtımsız duvarlara dayanarak yürümeye çalışıyorum..
koridorlar labirent destekli, ne girdiğim yeri ne de çıktığım yeri biliyorum.....

dalgın yürüyüşlerde salgın hastalığımın çaresinin yollarını arıyorum.....ne çare bulamıyorum.....
sinirleniyorum.....kızıyorum.....huysuz bir ihtiyar portresi çiziyorum karşımda duran bön,avanak bakışlara.....

kabullenemiyorum....inkar ediyorum illetimi.....dürüst dudaklarım sahtekar boyutunda türevsel yalanlar türetirken sus pus olmuş konuşmama eğiliminde...içten içe kadere sitem ediyor.....biliyorum yolun sonundayım....

yine biraz sonra adı UMUT olan umutsuz doktorun kapısını çalacağım bir ümitle.....öyle tahmin ediyorum ki yine teselli edilecek yeni bir kontrole tabi tutulacağım ama ne değişecekki
zaten benim ayım günüm güneşim tutulmuş.....ışsızım soğumuşum....yüreğim yangınlarda.....yansıtamıyorum
artık tatlı gülüşleri gamzeli tebessümlerde.....

fire vermişim şakalarım.....saçmalıklarda espri yeteneğim..
starı verilen ömrüm henüz yolu yarılamaadan finişe yaklaştı...
...ikmallerdeyim.....

Ey sevdiğim kadın ve onun masum hediyesi canımın içi biricik yavrum; farkında değilsiniz benden bi habersiniz.....
pembe panjurlu evinizin kapı ve pencerelerini kapatmayı unutmayın...sakın ha açık bırakmayın....yakında karamsar yellere esecek üzerinize çok uzaklardan....

Aşkım...kadınım...aşkımızın meyvesini kurutma ne olur...
ona söylediğin yalan kısa zamanda gerçek olacak...bu yalandan kurtulacaksın...

oğlumun al yanaklarında seni öptüğüm ilk günün utangaçlığını
gör emi....benim için defalarca öp yavrumun yüzündeki mahçup ifadeyi....

eğer bir gün yavrum babasını soracak olursa onun boynuna dudaklarını sürte ki babasının senin dudaklarına bıraktığı sevgi ve şevkati tatsın oğlum...babasının ne kadar yürekten sevmesini bilen insan imajının farkına varsın....yokluğumu hissetmesin...yokluğum yalnızca senin öksüz bırakılan ellerinde ve yetim kalan gözlerinde kalsın...

son günlerimdeyim ben odamın ışıklarını söndürdüm nasılsa yansalarda bir müddet sonra aydınlatmayacaklar kararmış gözlerimi.....
şimdi yanında hiç bir meftanın bulunmadığı ıssız bir arazide boş bir mezar arıyorum.....bana söylemiyorlar ama ben biliyorum.....

.....yakında çok yakında.....öleceğim.....

elveda sevdiğim elveda bebeğim elveda yavrum elveda.....

-----münhasıran

Özay Karkuş

Ruhumun Şeffaf Küresi

kapandı kalbimin yine hücresi
canıma kelepçe takıyorsun
kırıldı ruhumun şeffaf küresi
sebebsiz dünyamı yıkıyorsun

aklımda bir sendin somut düşünce
durdu bak beynim komut gidince
ne anlamı var aşkın umut bitince
gözümde yaş gibi akıyorsun

kanımın damlası sel olur akar
temas ettiği yeri kavurur yakar
içimde fırtına şimşekler çakar
yüreğime kurşun sıkıyorsun

-----münhasıran

Özay Karkuş

Sana Söylemedim

içerimde yara açtılar
yarama tuz bastılar
ellerim koynumda astılar
sen üzülme yarım diye
sana bir şey söylemedim

avucuma çivi çaktılar
kollarıma zincir taktılar
üzerime yağ döküp yaktılar
sen üzülme yarım diye
sana bir şey söylemedim

yerden yere attılar
uç kuruşa canım sattılar
aşıma zehir kattılar
sen üzülme yarım diye
sana bir şey söylemedim

yollarıma engel çıktılar
bağrıma kurşun sıktılar
koca bir çınarı yıktılar
sen üzülme yarım diye
sana bir şey söylemedim

Özay Karakuş

Sanma Sakın

mevlam her güzelliği vermiş
benden güzel kul varmı dermiş
HAKkın kullarına dudak bükermiş
güzelliğin sende kalır sanma sakın

duydumki çok tatlı şekermiş dilin
bir şahesermiş ince belin
mis kokarmış senin nefesin
kara kaşına yanarlar sanma senin

beyaza dönerse siyah saçların
ölüm dediğin bilki çok yakın
imam derse götürün kabre atın
bu dünya senin oldu sanma sakın

söylerler ki pamuk gibi ellerin
görenleri yandırırmiş gözlerin
gidiyorsun işte duyulmazki sözlerin
bu can bu bedende durur sanma sakın

çekmemiş olaki dünya zahmeti
bilmemiş belliki HAKtan yana rahmeti
Azrail gelir ister emaneti
ela gözüne yanarlar sanma senin

Özay Karakuş

Satıyorsun Aşkımı

yıllardır boşuna çabalıyorum
sensiz aşkı yaşatmak için
hayallerinde kayboluyorum
böyle yaralı bilmem niçin

elbet senin için aşkımız için
ne olur bir elde sen hadi uzat
çıkariyorsun elden neden niçin
satıyorsun aşkımı haraç mezat

sensiz bacamda duman yükselmez
giden gençliğim çağırısamda gelmez
tükenirim solmuş çiçekler misali
bedenime konar bir arı halim bilmez

elbet özüm sensin sensin sözüm
gözyaşım kurusada ağlarım için için
ne önemi var feda olsun sana gözüm
niçin başkasına baksın söyle niçin

Özay Karakuş

Sen Gelmeyince

ümitsiz hasreti öldüremem ben
ıslanır yanağım sen gelmeyince
şekilsiz suratı güldüremem ben
bükülür dudağım sen gelmeyince

hayalin gözümde ateştir yanar
sensizlik özümde yaradır kanar
özlemin yüzümde buzuldur donar
neyleyim resmini sen gelmeyince

gelmezsen bedenim mezara iner
sevabın baş ucumda günaha döner
yaktığın ateş son nefesle söner
çürütür topraklar sen gelmeyince

-----münhasıran

Özay Karakuş

Sen Gideli

gözlerinin esiri olduğum o dehşetengiz gün yanaklarındaki gamze denen koridorlarda yürüttün bakışlarımı
ellerinle kelepçeleyip ellerimi hapsettin sevgimi avuçlarına
ve en sonunda kalbinin zindanlarında çürüttün bedenimi
şimdi benliğim kayıp bürosunda bulunmayı bekliyor her aşkın sonrasında, ruhum çoktan gökyüzüne iltica talebinde mülteci....

gururum himalaya sıra dağları gözyaşım muson yağmurlarında kan kırmızı, gönül bahçem mayın tarlası silüetinde, göğüs kafesimde oksijen karbondioksite sitemli nefessiz kaldım sevdiğim..... sen gittin gideli.....

Özay Karakuş

Seni Bana Sevdirdiler

güllere sordum kokan dediler
dillere sordum tadan dediler
ellere sordum tutan dediler
seni bana kana kana sevdirdiler

yüzlere sordum bakan dediler
gözlere sordum yakan dediler
sözlere sordum anan dediler
seni bana yana yana sevdirdiler

yanağını sordum al dediler
dudağını sordum bal dediler
nefesini sordum tal dediler
seni bana candan cana sevdirdiler

hayalini sordum dal dediler
dileğini sordum çal dediler
yüreğini sordum kal dediler
seni bana baştan başa sevdirdiler
-----münhasıran

Özay Karakuş

Sevdiğin Yanar

uzatma elini bana
ellerin yanar
bana söz atma
dillerin yanar

bakma Şu yüze
yüreğin yanar
nazar değer o göze
gözlerin yanar

bir anlatsam derdimi
akan kanın donar
ben kaybetsem kendimi
inan canın yanar

boŐa teselli verme
sözlerin yanar
sen ellere gitme
sevdiğin yanar

öpücükler gönderme
buselerin yanar
aşk zehrin ikram etme
kaselerin yanar

Özay Karakuş

Sevişerek Yaşadılar

hani her gecenin ayan beyan ay ışığında bir heves iki ses
bir nefes iki tutku bir arzu tek amaç tek gaye aynı dilek aynı yürek....yangınlarda iki
vücut alev almış iki ruh kulağımızda aynı melodi aynı bestesel çağrışım aynı sevgisel
koklaşım....
üstümüzde gökkuşağı üryan bedenlerimiz bahar yağmurlarında sırlıslıklam kavruluyor
aşk ateşinde.....
döşegimiz ıslak kaldırımlar şahidimiz az ötemize düşen arsız yıldırımlar...ümidimiz
hayaldende öte hiçbir zaman ayrılmama yeminleri şiddetinde.....elele tutuşmak bile
sıradan yaz aşkı suretinde...öpücüklerimiz dahi seyredilen avantür bir film
karesinde...inleyişlerimiz bir küçük anektod gibi kayıtlı sadece gönül
defterimizde...heyecanlarımız bir saniyelik yürek çarpıntısından ibaret..heyecanlandıkça
yanıyor yandıkça tutuşuyor eriyoruz ama her bir zerremiz yeniden buhar olup hayat
veriyor bulutlara bir araya geldiğimizde...avuçlarımız şehvetin emrinde uzuvlarımız
aşkın hizmetinde..bakışlarımız bile ahlaksız, edepsiz tavırlar sergilerken hava şartlarına
rağmen hiç durmadan birleşen bütün noktalarımız noksansız temaslarda firara geçit
vermeyen kaçılması en imkansız aşk hücrelerinde tutsak..
hadi sevgilim bize durmak yasak illegal yollardan sevişelim
kanunsuz....sevişmemiz mahkemelik olsun en güçlü savcı suçlasın bizi iniltelerimizi delil
saysın ve hakkımızda müebbet istesin kimin umrunda bebeğim son nefesimize kadar
sevişerek yaşayacağız ve sansasyonel spekülasyonlarda hep biz olacağız her ressamın
sergisinde bizden esinlenilerek yapılmış bütün nü tabloları paha biçilemeyecek....

ve şairler bizi yazacak her şiir başlığında büyük harflerle

.....SEVİŞEREK YAŞADILAR.....

-----münhasıran

Özay Karakuş

Soluklardan Taşarım

uykusuz gecelerde
korkusuz hecelerde
gönlüm işkencelerde
zulmü yaşarım oluklardan taşarım

zehir olsa içerim elinden
kandırır sevdanı dökerim dilinden
ne çare kaçmak aşkın selinden
aşkı yaşarım, sığmam nehirlere, taşarım

seni benden kim alır söyle
gitmek varmı habersiz böyle
severimki seni candan öyle
hayatı yaşarım, kalbe sığmam soluklardan taşarım

Özay Karakuş

Sonuna Kadar

aman hasretim dağlarda
gözyaşıım filizlendi bağlarda
daha en güzel çağlarda
aşka düştü yüreğim ağlarda

kimse duymaz sesimi
haykırsam sonuna kadar
kimse bilmez halimi
anlatsam sonuna kadar

aman daha çocuk yaşımda
ak düştü saçlarıma
binbir türlü bela başımda
bırakmadı hep yakamda

unuttum artık adımı
bulamadım ben tadımı
kırdılar kolum kanadımı
ezdiler sonuna kadar

Özay Karakuş

Sözünde Durmadın

hani gözlerin hep bana bakacaktı
hani ellerin hep beni saracaktı
hani yüreğin hep benle çarpaçaktı
yemin etmiştin sen sözünde durmadın

seni hep okşayacaktım
saçını hep ben koklayacaktım
hani ben hiç acı tatmayacaktım
tattırdın zalim sen sözünde durmadın

hani aşkımızın ateşi sönmeyecekti
küllenmeyecekti yandıkça alevlenecekti
hani sevenler sözünden dönmeyecekti
kahpelik ettin sen sözünde durmadın

hani sen hep benim olacaktın
bir ömür benle kalacaktın
mutluluk dolu bir yuva kuracaktın
ALLAH`tan da korkmadın sen sözünde durmadın

hani hatırlarmısın daha çocukken sevmiştik birbirimizi
ayrılmamaya söz vermiştik büyük etmiştik yeminimizi
hani gülüm nazar değmesinden endişe duyardık
kiskanırlardı sevgimizi korkardık koparacaklar diye ikimizi

keşke eller ayırsaydı eller koparsaydı bizi
ama sen yaptın bunu sen vurdun bana hayatın en acı darbesini
senin sevgi neyine kahpe sen,seen ne anlarsın aşktan meşkten,git..yolun açık olsun
ama attığın her adımda önüne
dikenler dolsun,koparıpta kokladığın her çiçek elinde solsun

dilerimki RABbimden tüm belalar kötülükler seni bulsun
sen seen vefasız,,sen ALLAH`sız hiç bana sormadın,bu sevdami hiç hayra
yormadın.....

.....sen sözünde durmadın....

münhasıran

Özay Karakuş

Uefa

kaderin başlama düdüğüyle başlamıştık aşkımıza
sen sağlı sollu ataklarla gönül sahama girmeye çalışıyordun
bense kalp kale` me çelikten bir nefret ağı örmüştüm
sen umudumu boşalttığım alanlarda sevgi pasları yaparken
ben şuursuzca yapılan preslerde yeni savunma varyasyonları deniyordum.öyle
enteresan bir taktikle oynuyordun ki bu oyunu ne tandem duygular nede sarkık
gönüller kar ediyordu.baklava tarzı yayarken düşlerimi kanatlara göbekten açık
veriyordum aşk maker` ina.hızlı hücumu
kaldırırken o gönül forvetlerini bense kalbimde bloklar arası
bağlantıyı bir türlü sağlayamıyordum.sen kin dolu gönlümün ceza sahasına girmek için
depar atarken ya demarke vaziyette kalıyor yada girmeden indiriyordum duygu
forvetlerini acımasızca sevgimi kaybettiğim yere.sen kalp kale` sine endirek kullanırken
serbest kalp atışlarını bense kin barajını bozan içimdeki son sevgiyi ikaz
ediyordum.kavisli yaptığın aşk ortasında hisle buluşan duygu forvetini yaka paça yere
indirirken yüreğimin son sevgi tohumu, penaltıya neden olmuştu yaşımın 18` i
içinde.kader tarafından kırmızı kartla cezalandırılırken kartlaşmış kalbimin kenar
yönetimi 1 duygu eksik kalmanın ve senle nasıl mücadele edilebileceğinin kaygılarını
taşıyordu.sen atışı kullanmış ve ilk aşk golünü atmıştın nefret ağlarıma.eksik
kalmanında verdiği dez avantajla sinir sistemim 3-5-2 den 4-4-1` e dönmüştü.artık
tamamen bilinçsizce saldıran aşka sevgiye küsmüş umutsuz duygularım gönlümde
boşluklar veriyordu ve sen o boşluklardan fazlasıyla yararlanıyor netice aşk gollerini
ardı ardına sıralıyordun.evet sonunda yenilmiştim tarihi bir hezimete uğratmıştın
beni.evet kazanmıştın bu aşk oyununu hemde yüreğinin hakkıyla hakederek.Uefa yani
ULAŞILABİLECEK EN FAZİLETLİ AŞK fedarasyonu sana kalbimin sevgi kupasını takdim
ederken bense hüznle karışık bir mutluluk yaşıyordum yenilmenin verdiği moral
bozukluğuyla.neticede de sana ait senin olmuşum.ben senin aşk müzende, kazandığın
ilk ödül; sense benim gönül paketimde kaybettiğimi sandığım en büyük hediye
oldun.....

-----münhasıran

Özay Karakuş

Vazgeçersem

gülmeyi sevmeyi unutayım
ateşler içinde alev alev yanayım
bir zalimin eline kalayım
senin aşkından vazgeçersem eğer

bağrıma kurşunlar bir bir dolsun
şu gençliğim sararsın solsun
yaşamak bana haram olsun
senin aşkından vazgeçersem eğer

eksik olmasın başımdan kararlar
bedenimi sarsın dermansız yaralar
üzerime çöksün bütün dağlar
senin aşkından vazgeçersem eğer

kaale alınmasın hiç bir sözüm
görmesin kör olsun şu iki gözüm
olmasın bunlara ne çare çözüm
senin aşkından vazgeçersem eğer

Özay Karakuş

Yandığımı Gör

gözyaşlarım süzöldü yanaklarıma
zamansız aklar düştü şakaklarıma
sensiz boş kar yağdı sokaklarıma
yandığımı gör kül olduğumuda

ayrılıklar senle başladı bitti
aşklar seninle yok oldu gitti
bilseyen aşkın bana neler etti
yandığımı gör kül olduğumuda

hüzünlerim boğuldu yutaklarımda
kelimelerim gizlendi dudaklarımda
sevgilerim son sevda ataklarında
yandığımı gör kül olduğumuda

yağmurlar senle boşaldı yağdı
çamurlar seninle beden boyadı
adı yokki aşkın bilinmez soyadı
yandığımı gör kül olduğumuda

-----münhasıran

Özay Karakuş

Yarım

yüce dağların eteğinde
hasret rüzgarında sarıldım yarım
sevginin sevdanın eşiğinde
dertler kantarında tartıldım yarım

takıldım zamanın peşine
bilemedim bak şu feleğin işine
beni de düşürdü aşk ateşine
tutuştum yandım kavruldu yarım

keremlerin mecnunların ötesinde
sevdanın türküsünü çaldım yarım
dünyanın bir kuytu köşesinde
yerlere yıkıldım kaldım yarım

çıkarttılar ruhumu gökyüzüne
yine aşk deryasına daldım yarım
kandırdılar inandım el sözüne
muradımı en geç ben aldım yarım

Özay Karakuş

Yaşanmıyor Canım Sensiz Olmuyor

bu gece sensiz inan çekilmiyor
ay ışığı pencereme dikilmiyor
kalbe başka sevda ekilmiyor
yaşanmıyor canım sensiz olmuyor

uykusuzum sabaha ulaşılmıyor
odam boş sensiz dolaşılmıyor
uzandığın yere hiç yanaşılmıyor
yaşanmıyor canım sensiz olmuyor

dermansız dizlerim beni yürütmüyor
öldürüyorum seni kalbim çürütmüyor
senden gayrısı gönlümde yer etmiyor
yaşanmıyor canım sensiz olmuyor

zihnim seni düşünmekten bıkmıyor
aklımda gözlerin bir an için çıkmıyor
can sana adanmış artık eceli takmıyor
yaşanmıyor canım sensiz olmuyor

Özay Karakuş

Yaşarmı Sandın

bilmemki sevgilim kimlere kandın
kime aldandın kime inandın
habersiz terkedip beni bıraktın
gittin ama sevda bitermi sandın

gitti diye dünyam kararı
insan derdini bir anlatırdı
sana verdiğim gülüm sarardı
sen dönmeden açarmı sandın

fırtına kopuyor şimdi içimde
hayalin gitmiyor yaşlı gözümde
sardı bedenimi sevgin özümde
bir heves değil geçermi sandın

ruhumda güneş dünyamda ay`dın
tapındığım mabet yaşadığım saraydın
gönlümde taşıdığım sızısız yaraydın
yokluğun bu yarayı sararmı sandın

nerde kaldı senin yeminin andın
hani sevdiğindim canımda candın
yalvardım yakardım anlamadın
bu hasreti bu can çekermi sandın

zevk alınmaz sensiz hayattan
bıkar be canım insan bu yaşamdan
bende olmam sen olmazsan
bu beden sensiz yaşarmı sandın

-----münhasıran

Özay Karakuş

Yeniden Duyabilmek

gidiyorsun bu defa dönmeyecek gibi
içimde büyük bir korku arsız bir telaş
ve diyorsun sanki aşkım elveda gibi
helal et hakkını artık hayata yoğunlaş

sözlerinde çaresizliğimi o an bildim
gözlerinde kimsesizliğimi gördüm
yanağına akan yaşı ümitsiz sildim
dudağına parmağımı limitsiz sürdüm

yalvaramadım sana gitme canım diye
tutuldu dilim felç oldu kuru dudağım
diyemedim olsun kanım sana hediye
budur demiştim sensizliğe adağım

yüzünü o an benden çevirip,arkanı dönüp gittin ya
işte canım işte aşkım ben o an bittim ya...şimdi biliyormusun sensiz henüz bırak
gülmeyi tebessüm bile etmedim çünkü benim gülüşümde tebessümümde senin
varlığınla hayat buluyordu...yoksun ki bunu sana kanıtlayım...zaten bende
yokum...sana bunları rüyanda yazıyorum...birazdan kabrimdeki melekleri sana
yollayacam...sağından bir tel alıp dudağına sürtecekler ve bana getirecekler...en
azından mahşer gününe kadar azabımın hafifleyeceğini söylediler.....
hayatta iken cismini esirgedin benden bari bunu esirgeme..niyetim azabın hafiflemesi
değil inan buna kokunu yeniden duyabilmek....

Özay Karakuş

Yıktın İlkemi

erkettin bark_ı hanemi
bir hışımla çıktın yollara
yaş değil kan dök emi
düşte gör gümansız kollara

soldurdun sevgi tanemi
rezil ettin gittin millete
verem değil ol anemi
düşte gör amansız illete

gittiğin yerler şahanemi
beni serdin eski çullara
bıktın derler bahanemi
düşte gör imansız kullara

söylemedin bana muhkemi
kemiği eritti açtı yara ete
yıktın gururdan yana ilkemi
düşte gör kudurmuş arsız ite

de artık kalbim o geri gelsemi
yoksa bana sade hayalimi yete
herkes ben gibi kıymet bilsemi
derki kalp bu aşk zamansız bite

Özay Karakuş

Yiğidim

NE BEDENİME NE ZİHNİME VURABİLİRLER BİR KİLİT
NE DE BAŞKASININ SIRTINDA YAŞAYAN PİRE BİT
NE DE KAPISINDA DURAN YAL BEKLEYEN İT
OLMADIM GÜZELİM BEN YİĞİDİM YİĞİT

GÜLLER ARASINDA DOLAŞIRKEN BİR DİKEN GİBİ ÖNÜMDE BİT
EN KALLEŞ ACILARIN DİBİNE EN YÜKSEK UÇURUMDAN İT
TERKEDERSEN BENİ GİDECEĞİN YERE KAÇAR GİT
ÜZÜLÜP AGLARMİYİM BE BEN YİĞİDİM YİĞİT

ATŞALAR BİR ATEŞİN İÇİNE MÜNFERİT
BAGRIMA KURŞUNDAN ÇİZSELER BİR ŞERİT
İNAN Kİ GÜZELİM BUNLAR BANA ÇOK BASİT
DEDİM YA BEN YİĞİDİM YİĞİT

...HEMDE YİĞİTLERİN KRALI...DUYMAK İSTEMEZSİN GÜCÜNE GİDER BELKİ AMA BAK
DUR DİNLE BEN NE ŞAF BİR AŞIK NE DE ZAVALLI BİR KÖLEYİM
DEDİM YA HEP SÖYLÜYORUM YA.....BEN... YİĞİDİM.....YİĞİT...

-----münhasıran

Özay Karakuş

Zikreyle

açmış cennetin kapılarını her yandan
bekliyor seni o büyük o yüce yaradan
zaman yakın bir avuç toprak olmadan
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
bir düşün fikreyle her daim zikreyle

toz pembe tatlı rüyadan uyanmadan
vakit çatıp ecel kapına gelip dayanmadan
nar_ı cehennem de kalıp yanmadan
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
bir düşün fikreyle her daim zikreyle

bak koşuyor yaklaştı sana tahtadan atın
gayet ince keskindir yolları sırat`ın
hadi hala var iken senin fırsatın
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
ol kaim fikreyle her daim zikreyle

daha dün bir çocuktun şimdi oldun kocaman
nerde söylermisin sevdiklerin anan baban
dilemek istemezsen Azrail`den el aman
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
ol kaim fikreyle her daim zikreyle

tek bir nefesi yoktur ki örnek al mahlukattan
geçirmez bir anını o Rahim ALLAH`ı anmadan
kopmadan kıyamet fani dünya ziynetine kanmadan
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
irem naim fikreyle her daim zikreyle

ağla aşk ile Afüv ALLAH(C.C) korkusundan
silkin artık kalk uyan bu gaflet uykusundan
iç gerçek aşk şarabından ol islam fırkasından
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
irem naim fikreyle her daim zikreyle

uzak dur nefsenden o şerri tağutdan
al hisse Süleyman`dan Davut`dan
şefaet beklersen o alem_i mahubtan
sarıl sünnete hamd eyle ümmet ol şükreyle
havz_ı kevseri fikreyle eşsiz ismini zikreyle

karanlık gecelerin aydınlık beyazında
sıcak mevsimlerin rüzgarlı ayazında
kıldığın her namazın her niyazında
hamd eyle hamd eyle şükreyle,şükreyle
gör mevti fikreyle çek tesbihi zikreyle

-----münhasıran

Özay Karakuş